

NOTICIARI

LA PROLETARITZACIÓ DEL METGE

Hi ha masses metges. Els col·lecs tenen d'empènyer fort per obrir-se pas, les cames s'entrabanquen, i moltes vegades no és del tot forta l'ensopegada del company—una traveta més o menys dissimulada en té la culpa.

Tinc d'ésser-vos sincer. Crec que això ha passat sempre. Fa ja a la vora de vint anys que faig de metge i si fa no fa les mateixes empentes que hi havia llavors hi ha ara, i si parles amb vells, trobes que les coses no eren tampoc més planeres quaranta o cinquanta anys enrera. Perquè si bé el nombre de metges ha augmentat desproporcionadament a l'excés de població, també cal pensar que la gent de dia en dia es cuida més la salut, s'han afinat els tractaments i la profilaxi ha obert amples camins a moltes activitats. I potser es deu precisament a aquest excés de professionals que molts dotats d'un alt sentit moral, afinat per la competència aferrissada llur esperit d'iniciativa, hagin obert nous horitzons a la Ciència mèdica. Cal tenir ben present que la salut, fruit de la Ciència, no és una cosa que tanmateix surti de franc, però és més cara la malaltia i sobretot la mort prematura.

Un article del Dr. Joan Vanrell, ple de xifres i de documentació, ens assabenta que a l'Estat espanyol hi ha un metge per cada 1278 habitants i que cada dia augmenta el nombre d'estudiants de Medicina.

Però de veritat som ja massa? Segons En Vanrell, mentre a Barcelona toca un metge per cada 600 habitants, a Lleida, sense comptar la capital, ni hi ha un per 2258. Una més justa distribució podria disminuir un xiquet les empentes.

A més, no hi ha nous camins encara per explotar l'activitat dels joves i l'experiència dels vells? Penso que hi han llocs on més que

PURÉ PERMANYER El millor aliment

